บทที่ ๓

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัย เรื่อง กระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

๓.๑ รูปแบบการวิจัย
๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล
๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

๓.๑ รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงปริมาณ (Quantitative Research) โดยเป็นรูปแบบการวิจัยเชิงสำรวจ (Survey Research)[1]

๓.๒ ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

๓.๒.๑ ประชากร (Population)

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย (Unit of Analysis) คือ เด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ จำนวน ๖๕๐ คน[2]

๓.๒.๒ กลุ่มตัวอย่างการวิจัย (Research Sampling)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ คือ เด็กและเยาวชนของสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ และกำหนดขนาดของกลุ่มประชากร โดยใช้ตารางสำเร็จรูปของเครจซี่และมอร์แกน (Krejcie & Morgam) จำนวน ๒๔๒ คน[3] ผู้วิจัยได้ใช้การสุ่มตัวอย่างแบบง่าย (Simple Random Sampling)

---

[1] บุญธรรม จิตต์อนันต์, **การวิจัยทางสังคมศาสตร์**, (กรุงเทพมหานคร : โรงพิมพ์สำนักส่งเสริมและฝึกอบรม มหาวิทยาลัยเกษตรศาสตร์, ๒๕๓๖), หน้า ๒๓.

[2] ฝ่ายทะเบียนสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์, สถิติการรับตัวเด็กและเยาวชน ประจำปี ๒๕๕๕ ณ วันที่ ๒๒ ตุลาคม ๒๕๕๕.

[3] บุญธรรม จิตต์อนันต์, อ้างแล้ว, หน้า ๑๑๗.

๓.๓ เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire Method) ในการเก็บรวบรวมข้อมูล โดยมีขั้นตอนการสร้างและตรวจสอบเครื่องมือ ดังนี้

๓.๓.๑ ขั้นตอนการสร้างเครื่องมือ

๑) ศึกษาเอกสาร (Documentary Research) ข้อมูลชั้นปฐมภูมิและชั้นทุติยภูมิตามหลักการและแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการขัดเกลาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ จากตำรา บทความ วิทยานิพนธ์ ผลงานวิจัยและเอกสารอื่นๆ ที่เกี่ยวของ

๒) กำหนดกรอบแนวคิด (Conceptual Framework) และ วัตถุประสงค์ (Objectives) ให้ครอบคลุมเนื้อหาการวิจัย

๓) สร้างเครื่องมือตามกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) และแนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวกับกระบวนการขัดเกลาในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ที่กำหนดไว้

๔) เสนอเครื่องมือการวิจัยให้อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ตรวจแก้ไข แล้วนำเสนอให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ ท่าน ได้ตรวจแก้ไขในความถูกต้องและความครอบคลุมของเนื้อหา เพื่อปรับปรุงแก้ไขก่อนนำไปทดลองใช้

๕) นำเครื่องมือวิจัยที่ได้ไปทดลองใช้กับประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง เพื่อหาค่าสัมประสิทธิ์ความเที่ยงตรง (Validity) ของเครื่องมือ

๖) ปรับปรุงแก้ไขเครื่องมือ

๗) จัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์และนำไปใช้จริงเพื่อเก็บรวบรวมข้อมูลกับกลุ่มตัวอย่าง

๓.๓.๒ ลักษณะของเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เป็นแบบสอบถาม (Questionnaire) ที่ผู้วิจัยสร้างพัฒนาขึ้นเองตามกรอบแนวคิดการวิจัย (Conceptual Framework) วัตถุประสงค์ของการวิจัย (Research Objectives) แนวคิด ทฤษฎี ต่างๆ หลักไตรสิกขาและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกระบวนการขัดเกลา เพื่อใช้เก็บข้อมูลจากกลุ่มตัวอย่างในการวิจัย โดยแบ่งออกเป็น จำนวน ๓ ตอน ดังนี้

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ปัจจัยแวดล้อมของเด็กและเยาวชน ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน - เขียน สภาพทางครอบครัว เคยใช้สารเสพติดมา กระทำความผิด เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา จำนวน ๘ ขอ

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อ กระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) ให้เลือกตอบ ประกอบด้วย พฤติกรรมด้านศีล จำนวน ๑๐ ข้อ พฤติกรรมด้านสมาธิ จำนวน ๑๐ ข้อ และพฤติกรรมด้านปัญญา จำนวน ๑๐ ข้อ รวมทั้งหมด จำนวน ๓๐ ข้อ

๕ หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับ มากที่สุด
๔ หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับ มาก
๓ หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับ ปานกลาง
๒ หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับ น้อย
๑ หมายถึง ความคิดเห็น อยู่ในระดับ น้อยที่สุด

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็น เพื่อการพัฒนากระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ แบบคำถามปลายเปิดผู้ตอบแบบสอบถามแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ จำนวน ๓ ข้อ

๓.๓.๓ การตรวจสอบคุณภาพเครื่องมือ

ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ ผู้วิจัยได้ดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

๑) ขอคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์และผู้เชี่ยวชาญ เพื่อตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือที่สร้างพัฒนาขึ้น

๒) หาความเที่ยงตรง (Validity) โดยวิธีหาความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Validity) ด้วยการนำแบบสอบถามที่สร้างพัฒนาเสร็จ เสนอประธานกรรมการและกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ ช่วยตรวจความครอบคลุมกับความถูกต้องของเนื้อหาที่ต้องการศึกษาและขอความเห็นชอบ แล้วนำเสนอต่อผู้เชี่ยวชาญ จำนวน ๕ ท่าน ประกอบด้วย

(๑) พระมหาวรัญญู วรญฺญู, ดร. ป.ธ.๙, พธ.บ., M.A., Ph.D.(Indo – Tibetan Studies) หัวหน้าศูนย์บัณฑิต วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๒) พระโสภณวราภรณ์, ดร. ป.ธ.๗, พธ.ม., กศ.ม., Ph.D. หัวหน้าสาขาวิชารัฐศาสตร์ วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๓) ผศ.ดร.วรกฤต เถื่อนช้าง ป.ธ.๙, ศษ.บ., ศศ.ม., ปร.ด.(บริหารอุดมศึกษา) รองหัวหน้าศูนย์บัณฑิตศึกษาวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๔) ผศ.อานนท์ เมธีวรฉัตร น.ธ.เอก, ป.ธ.๖, พธ.บ.(ปรัชญา), ศษ.บ.(มัธยมศึกษา สังคมศึกษา), กศ.ม.(บริหารการศึกษา) หัวหน้าสาขาวิชาพระพุทธศาสนา วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

(๕) อาจารย์อนงค์นาฎ แก้วไพฑูรย์ ศศ.บ.(การจัดการทั่วไป), พธ.ม.(รัฐประศาสนศาสตร์), อาจารย์วิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย

ได้ตรวจแก้ไขเพื่อดูความครอบคลุมเนื้อหา โครงสร้าง ความถูกต้องของการใช้ภาษา นำมาปรับปรุงแก้ไขให้เหมาะสมและตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือ โดยหาค่าดัชนีความสอดคล้อง ระหว่างข้อคำถามและวัตถุประสงค์ (Item – Objective Congruence Index : IOC) โดยได้ค่า IOC[Õ] ตั้งแต่ ๐.๕ ขึ้นไปทุกข้อ

๓) หาความเชื่อมั่นของเครื่องมือ (Reliability) ผู้วิจัยนำแบบสอบถามที่ปรับปรุงแก้ไขข้อเสนอแนะของผู้เชี่ยวชาญแล้ว นำไปทดลองใช้ (Try out) กับเด็กและเยาวชนศูนย์ฝึกและอบรมเด็กและเยาวชน เขต ๖ จังหวัดนครสวรรค์ ประชากรที่มีลักษณะคล้ายกับกลุ่มตัวอย่าง ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย จำนวน ๓๐ คน เก็บได้ จำนวน ๓๐ ชุด แล้วนำไปหาค่าความเชื่อมั่น ด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา α (Alpha coefficient) ตามวิธีการของครอนบาค (Cronbach)[Ö] ซึ่งได้ค่าความเชื่อมั่นทั้งฉบับ เท่ากับ ๐.๘๙๕

๔) นำแบบสอบถามที่ได้ปรับปรุงแก้ไขแล้ว เสนอต่ออาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ เพื่อขอความเห็นชอบและจัดพิมพ์แบบสอบถามฉบับสมบูรณ์ นำไปใช้กับประชากรจริงในการวิจัยต่อไป

๓.๔ การเก็บรวบรวมข้อมูล

ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยมีขั้นตอนดังนี้

๑) ผู้วิจัยขอหนังสือจากศูนย์บัณฑิตศึกษาวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขออนุญาตในการเก็บรวบรวมข้อมูลไปยังอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

๒) ผู้วิจัยขอหนังสือจากศูนย์บัณฑิตศึกษาวิทยาลัยสงฆ์นครสวรรค์ มหาวิทยาลัยมหาจุฬาลงกรณราชวิทยาลัย เพื่อขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูลวิจัยไปยังอธิบดีกรมพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชน

๓) ผู้วิจัยดำเนินการเก็บรวบรวมข้อมูลด้วยตนเอง โดยนำแบบสอบถาม จำนวน ๒๔๒ ชุด ไปแจกให้กับกลุ่มประชากรเด็กและเยาวชน ที่ได้ทำการสุ่มตัวอย่างแล้ว

๔) การเก็บแบบสอบถาม ผู้วิจัยเป็นผู้เก็บแบบสอบถามคืนด้วยตนเอง และนำแบบสอบถามที่ได้รับคืนตรวจความสมบูรณ์ของแบบสอบถามแต่ละฉบับ แล้วดำเนินการตามขั้นตอนต่อไป

๓.๕ การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

[Õ] ประคอง กรรณสูต, **สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์**, พิมพ์ครั้งที่ ๓, (กรุงเทพมหานคร : ด่านสุทธาการพิมพ์, ๒๕๔๒), หน้า ๒๔๓ – ๒๔๔.

[Ö] ประยูร อาษานาม, **คู่มือวิจัยทางการศึกษา**, พิมพ์ครั้งที่๒, (ขอนแก่น : คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น, ๒๕๔๑), หน้า ๖๔.

ผู้วิจัยได้การวิเคราะห์ข้อมูลแบบสอบถาม ดังนี้

๑. ผู้วิจัย นำแบบสอบถามมาตรวจสอบความสมบูรณ์และความถูกต้อง ในการตอบแบบสอบถาม มาวิเคราะห์ข้อมูลโดยการบันทึกคะแนนแต่ละข้อจากแบบสอบถาม ลงในแบบลงรหัส (Coding Form)

๒. การวิเคราะห์ข้อมูล (Theoretical Note)

ผู้วิจัย ดำเนินการวิเคราะห์ข้อมูลจากแบบสอบถาม โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่

สถิติพรรณนา (Descriptive Statistics) อธิบายลักษณะทั่วไปของประชากร ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ความสามารถในการอ่าน – เขียน สภาพทางครอบครัว เคยใช้สารเสพติดมา กระทำความผิด เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา และพรรณนากระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ สถิติที่ใช้การ วิเคราะห์ คือ ค่าความถี่ (Frequency), ค่าร้อยละ (Percentage), ค่าเฉลี่ย (Mean) และค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation)[×]

สถิติอนุมาน (Inferential Statistics) เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อกระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจเด็กและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ สถิติที่ใช้การวิเคราะห์ คือ การทดสอบค่าที (T – Test) ในกรณีตัวแปรต้น สองกลุ่ม และการทดสอบค่าเอฟ (F – Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) ในกรณีตัวแปรต้นตั้งแต่ ๓ กลุ่มขึ้นไป เมื่อพบว่ามีความแตกต่างจะทำการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD) วิธีการของ เชฟเฟ่ (Scheff') โดยกำหนดนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ ๐.๐๕

ตอนที่ ๑ ปัจจัยส่วนบุคคลของเด็กและเยาวชน ได้แก่ เพศ อายุ ระดับการศึกษา ปัจจัยแวดล้อมของเด็กและเยาวชน ได้แก่ ความสามารถในการอ่าน – เขียน สภาพทางครอบครัว เคยใช้สารเสพติดมา กระทำความผิด เคยเข้าร่วมกิจกรรมทางพระพุทธศาสนา จำนวน ๘ ข้อ ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage)

ตอนที่ ๒ ความคิดเห็นของเด็กและเยาวชนต่อ กระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค์ มีลักษณะเป็นมาตราส่วนประเมินค่า (Rating Scales) ให้เลือกตอบประกอบด้วย พฤติกรรมด้านศีล จำนวน ๑๐ ข้อ พฤติกรรมด้านสมาธิ จำนวน ๑๐ ข้อ และพฤติกรรมด้านปัญญา จำนวน ๑๐ ข้อ รวมทั้งหมด จำนวน ๓๐ ข้อ ใช้การวิเคราะห์โดยหาค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ค่าเฉลี่ย (Mean) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) การทดสอบค่าที (T – Test) การทดสอบค่าเอฟ (F – Test) การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียว (One Way Anova) และการเปรียบเทียบความแตกต่างของค่าเฉลี่ยเป็นรายคู่ ด้วยวิธีผลต่างนัยสำคัญน้อยที่สุด (Least Significant Difference : LSD)

× บุญธรรม จิตต์อนันต์, อ้างแล้ว, หน้า ๑๒๔ – ๑๒๘.

ตอนที่ ๓ ความคิดเห็น เพื่อการพัฒนากระบวนการขัดเกลาเด็กและเยาวชนในสถานพินิจและคุ้มครองเด็กและเยาวชนจังหวัดนครสวรรค แบบคำถามปลายเปิดผู้ตอบแบบสอบถามตอบได้อิสระ จำนวน ๓ ข้อ

๓. แปลความหมายของค่าเฉลี่ย โดยยึดเกณฑ์ ดังนี้[๑]

ช่วงค่าเฉลี่ย	**การแปลความหมาย**
ค่าเฉลี่ย ๔.๕๐ - ๕.๐๐	ระดับความคิดเห็น มากที่สุด
ค่าเฉลี่ย ๓.๕๐ - ๔.๔๙	ระดับความคิดเห็น มาก
ค่าเฉลี่ย ๒.๕๐ - ๓.๔๙	ระดับความคิดเห็น ปานกลาง
ค่าเฉลี่ย ๑.๕๐ - ๒.๔๙	ระดับความคิดเห็น น้อย
ค่าเฉลี่ย ๑.๐๐ - ๑.๔๙	ระดับความคิดเห็น น้อยที่สุด

[๑] ชูศรี วงศ์รัตนะ, **เทคนิคการใช้สถิติเพื่อการวิจัย**, พิมพ์ครั้งที่ ๗, (กรุงเทพมหานคร : เทพเนรมิต, ๒๕๔๑), หน้า ๗๕.